

"MODET TIL AT HÅBE"

Af Kurt V. Andersen

"Jeg bringer glædeligt budskab - fjenden er i landet."

I de knap ni år jeg var forstander på Højskolen i Thy, kunne jeg gennem vinduet på mit kontor se en mindsten over frimenighedspræsten i Hundborg og Thorsted; hans navn var Folke Trier Hansen. Stenen var en stor flad sten på 3 tons og på overfladen var Dannebrog hugget med bløde folder hen over stenen - ja næsten draperet. En sær modsætning at det bløde stof havde sat sit aftryk den hårde sten. Rundt langs stenens nederste kant var der hugget følgende: "Jeg bringer glædeligt budskab - fjenden er i landet"

Et citat fra Saxos Danmarkskrønike om drengen Folke, som kommer løbende ind i kongsgården hos Kong Vermund for at vække de af vellevned mødige folk. De skulle vækkes til dåd og handling for andet end deres egen velbehagelighed. Uden sammenligning i øvrigt kunne det vel stå også for det danske folk, om jeg overhovedet må bruge den betegnelse?

Overskriften til denne artikel er titlen fra den nyvalgte amerikanske præsidents Barack Obamas bog fra 2006. Den har undertitlen "Tanker om generobring af den amerikanske drøm".

Obama undser sig ikke for at tale om sit folk igen og igen og han blues ikke ved at tale om mod til at håbe igen og igen. Han skriver om sine landsmænd, som knokler for deres familier at "de

higer efter noget større, en mening eller et formål, en fortælling, der kan omslutte deres tilværelse, et eller andet som kan bringe dem ud over deres kroniske ensomhed og hæve dem over den daglige gøren og laden og de udmattende og uophørlige strabadser. De har brug for en forvisning om, at der er nogen eller noget, som bekymrer sig om dem og lytter til dem. At livet ikke bare er en lang rejse mod intetheden."

Dette citat er i sit indhold er et opgør med den form for tom individualisme, som taler så meget om at være sin egen og som reducerer andre og det fælles til at være midler for netop individuel udfoldelse. (Sammensæt dit eget verdensbillede, som det idiotisk lyder i den reklame DRs P1 smider mig i hovedet i disse dage).

GLEMTE VI EN FØDSELSDAG ?

En af grundene til at Obama møder stor sympati blandt danskere kunne måske være, at det han taler om, kender vi. Vi kender det fra Grundtvig. 2008 var 225 året for Grundtvigs fødsel; det var der ikke megen fest over! det var som om ingen ville træde frem og vedkende sig arv og gæld. Så det er jo højest besynderligt, at den ene, Obama, bliver fejret og den anden, Grundtvig, bliver stort set forbigået i tavshed bortset fra et

seminar i Landstingssalen. Ingen bør være i tvivl om, hvor amerikaneren har sine holdninger fra; han er kristen. Det vil sikkert komme til at forskrække en del af hans danske tilhængere.

For Grundtvig var det en selvfølge, at livet er Guds; at Gud skænkede os livet i samlivet med andre mennesker: *"Du skal elske Herren, din Gud og din næste som dig selv"* Den mening er på forhånd givet os. For Grundtvig var det fællesskab, vi er sat i, ikke en almen teori, men en konkret historisk virkelighed og sammenhæng i det folk, som er mit. Sådan har Obama også formuleret det. Hvad Gud altså har givet mig, skal jeg handle på og med.

At kunne det kræver mod og håb, skriver amerikaneren Obama, som har forstået, at modet og håbet kan man ikke tænke sig til. Man kan ikke beslutte sig til mod og håb sådan ud af den blå luft. Det skal indgydes i os. Det skal tales til os. Det skal forkyndes. Vi danskere har med valget været vidner til noget vi ved, men som vi har glemt: At mod og håb blev forkyndt for flere slægtled af danskere på inspiration af Grundtvigs syn på mennesker og tro, så de forvandlede det danske samfund til et meget bedre samfund. De forvandlede en almue til et myndiggjort folk. Myndiggjort ikke af den form for oplysning, som alene er til materielle tings opfyldelse, men myndiggjort af den sandhed om os, at livet har mening og kræves af os.

HÅBETS FÆLLESSKAB

Da Obama blev indsat havde han inviteret piloten Chesley Sullenberger, som landede sit fly på Hudson floden, med på tribunen. Det tror jeg han gjorde fordi Sullenburger med sin handling blev et billede på at mod, tro og håb er af samme natur.

Hans fly blev et billede på fællesskab. Det kan godt være, at piloten blev fremhævet, men han fremhævede selv, at han blot gjorde sin pligt og sit arbejde. Jeg tror, vi skal tage ham på ordet og ikke blot betragte hans udsagn som klædelig eller endog forfængelig beskedenhed. Han havde erfaret og vil forsat gøre det, at han havde mere tilfælles med sine passagerer end med det publikum, som blot var tilskuere og som efterfølgende hylkede ham.

Billedet er stærkt. I det sande fællesskab er der ingen afstand mellem helten og de mennesker, han handler for. De er i grunden fælles om vilkåret. Den amerikanske præsident bruger alle midler til at indgyde mod og håb i det folk som er hans; det har de stærkt brug for i disse tider.

Ånden indgydes i og sætter sit aftryk - blødgør og former et folk på trods alle hårde realiteter. Som de bløde folder af Dannebrog på stenen i haven på Sjørringvold i Thy, skal også troen og modet forkyndes for at forme et folk.

Kurt V. Andersen